

РЕШЕНИЕ

№ 899

гр. Плевен, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Зорница Д. Димитрова Банкова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от Зорница Д. Димитрова Банкова Гражданско
дело № 20224430105766 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе
предвид следното:

Пред ПлРС е депозирана искова молба от “ОТП Факторинг
България” ЕАД против Г. С. О., за установяване на вземането на ищеца по
заповед по ч.гр.д.№5008/2018г. на РС-Плевен, издадена в полза на
дружеството по чл.417 от ГПК. Твърди се, че със Заповед за изпълнение на
парично задължение № 3084 от 11.07.2018 г. и Изпълнителен лист от
12.07.2018 г., издадени по ч. гр. д. № 5008/2018 г. по описа на Районен съд
Плевен, въз основа на представено Извлечение от счетоводните книги на
„Банка ДСК” АД, кредитополучателят е осъден да заплати на „Банка ДСК”
ЕАД следните суми по Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с
револвиращ кредит за физически лица от 03.07.2015г.:

-537,38лева- главница, ведно със законната лихва върху нея,

-191,06 лева- заемни такси;

-243,27 лева - договорна лихва за периода от 20.07.2017г. до 09.07.2018
г.;

-0,42лв. лихвена надбавка за периода 20.07.2017г. до 09.07.2018г.,

-25лева- държавна такса;

- 50,00 лева- юрисконсултско възнаграждение;

Посочва се, че на 15.05.2019г. (т.е. след снабдяване с цитираните Заповед за изпълнение на парично задължение и Изпълнителен лист, заявителят по ч. гр. д. №5008/2018 г. по описа на Районен съд Плевен „Банка ДСК“ ЕАД, по силата на Договор за покупко-продажба на вземания („Договор за цесия“), е прехвърлила пакет от вземания, ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и изтекли лихви. В това число е прехвърлено и вземането, възникнало от сключен между „Банка ДСК“ ЕАД като кредитор и ответника, като кредитополучател по цитирания договор. По силата на Договора за цесия и във вр. с чл.429 ГПК, цесионерът „ОТП Факторинг България“ ЕАД е частен правоприемник на заявителя „Банка ДСК“ ЕАД и като такъв се ползва от издадените Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист. Качеството ни на кредитор (като цесионер и частен правоприемник на заявителя „Банка ДСК“ ЕАД) обуславя правния интерес, в законоустановения едномесечен срок и на основание чл. 415, ал. 1, т.2 от ГПК да предявим иск за установяване на вземането.

Излагат се следните съображения: Процесуалните предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск са налице и предвид разрешението, дадено в т. 106 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по т.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС. При прехвърляне на вземането чрез договор за цесия, настъпило в периода след издаване на заповедта за изпълнение до предявяване на иска по реда на чл. 422 от ГПК, легитимиран да предяви иска е и цесионерът, ако е спазил срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Основанията, обстоятелствата и Фактите, които обуславят съществуването на вземането на “ОТП Факторинг България” ЕАД са следните:

На 03.07.2015г. между „Банка ДСК“ ЕАД като кредитор и ответника, като кредитополучателя е сключен посочения договор. Съгласно горния Договор, “Банка ДСК” ЕАД е предоставила на кредитополучателя револвиращ кредит под формата на кредитен лимит, достъпът до който се осигурява чрез кредитна карта DSK MaxiCard, с размер на 1 000,00 лева, олихвяван съгласно чл. 1, ал. 2 от Договора с променлив лихвен процент,

който към датата на включване на договора е 21,95% годишно, формиран от стойностите на 6-месечен SOFIBOR и надбавка, като се издължава на всяко 20-то число на месеца съгласно условията и срока на Договора.

Кредитната карта е получена от кредитополучателя Г. С. О. на 14.07.2015 г., видно от приложената към настоящата искова молба Декларация за предаване на банкова карта.

По силата на чл.8 от Договора, Договорът се счита сключен и влиза в сила с подписването му от клиента и упълномощен служител на банката и е валиден до прекратяването му по някой от начините, предвидени в Общите условия.

В чл.9 от Договора е уговорено, че за издаването и ползването на кредитната карта се заплащат такси съгласно действащата към датата на събиране на съответното плащане Тарифата за лихвите, таксите и комисионите, които "Банка ДСК" ЕАД прилага по извършвани услуги на клиенти (Тарифата).

В чл.1, ал.1 от Договора е уговорено, че кредитната карта се издава и ползва при спазване на Условията за този вид карта и Общите условия по договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит на Банка ДСК, които представляват неразделна част от договора и се приемат с подписването му. ,

В Условията за издаване и обслужване на кредитна карта DSK MaxiCard, подписани от кредитополучателя е уговорено, че при допусната забава се заплаща допълнителна надбавка за забава в размер на 5 процентни пункта , като се начислява такса в размер на 15,00 лева за нереволвиране на определената минимална сума в гратисния период от 15 дни от падежната дата, като срокът на валидност на картата е 3 години.

В Глава IX „Обслужване на кредита“ от Общите условия е уговорено, че клиентът е длъжен да внесе в рамките на гратисния период (15 дни след падежната дата - 20то число на месеца) минимална сума за револвиране.

Съгласно дефиницията, дадена от страните в § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Общите условия, „минимална сума за револвиране“ е определена сума, която кредитополучателят е длъжен да внася ежемесечно в рамките на гратисния период. Тя се изчислява като процент (в

случая 3% съгласно Условието за този вид карта) върху натрупаното задължение от лихви, такси и транзакции към падежна дата.

Съгласно чл. 29 от Общите условия, при постъпване на суми за погасяване, усвоената част от кредитния лимит се погасява в следната последователност: дължими минимални суми за револвиране от предходни периоди; лихва, такси; усвоен кредитен лимит чрез транзакции към последна падежна дата; лихва, такси, усвоен кредитен лимит чрез транзакции след последна падежна дата. Кредитният лимит се револвира ежедневно с размера на погасената част от ползвания кредит.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Общите условия, в случай, че в рамките на гратисния период клиентът нереволвира кредита си или револвира със сума по-малка, от минималната сума за револвиране по кредита му се начислява такса за нереволвиране, посочена в Условието (в случая 15 лв.) и невнесената част започва да се олихвява с лихва, равна на действащия лихвен процент (в случая 21,95% годишно), увеличен с допълнителна надбавка за забава (в случая 5%).

Съгласно чл. 30, ал. 2 от Общите условия правото на ползване на кредита се спира в случай, че четири поредни месеца, считано от месечната падежна дата, кредитът не се револвира или се револвира със суми, по-малки от минималните суми за револвиране, за съответния период.

Съгласно чл. 31 от Общите условия, ако до края на следващия (пети) гратисен период задължението не се погаси, ползването на кредитния лимит се прекратява; Вземането на банката за целия използван кредитен лимит, независимо от начина, по който е Формиран, става изискуемо и започва да се олихвява с лихва, равна на действащия лихвен процент, увеличен с допълнителна надбавка за забава, като банката има право да събира дължимите суми от всички сметки на клиента в банката въз основа на предоставено от него съгласие с подписването на Договора, както ту да пристъпи към принудително събиране на вземанията си по съдебен ред.

В чл.85, ал.1, Глава XX „Срок на договора. Прекратяване. Срок на валидност на картата“ от Общите условия е уговорено, че договорът се сключва със срок на действие, съвпадащ със срока на валидност на картата, като след изтичане на срока на валидност се издава нова карта и действието на договора се подновява автоматично за нов период (равен на срока на

валидност на новата карта), освен ако някоя от страните не го прекрати по някой от начините, посочени в Общите условия.

От страна на „Банка ДСК“ ЕАД ползването на кредитния лимит по Договора е прекратено поради наличието на предпоставките по чл.31 във вр. с чл.30, ал.3 от Общите условия, а именно: ако клиентът не погаси задължението си в размера и в срока по чл.30, ал.3 (т.е. до края на следващия пети гратисен период), ползването на кредитния лимит се прекратява. Въпреки предоставената възможност Банката не е обявила предсрочна изискуемост на кредита. Изискуемостта на кредита е настъпила на краен падеж - с изтичането на 3 год. срок на валидност на кредитната карта, а оттам и на договора - 03.07.2018 г. /арг. Чл. 86, вр. Чл. 85 от ОУ/.

Нова карта не е издадена на кредитополучателя и договорът за кредит не е бил подновен, с оглед допуснатите от него нарушения на сключения Договор за кредит и ОУ - допусната забава в плащанията на минималната сума за револвиране за период от повече от 5 (пет) месеца, съгласно чл. 30 и чл. 31 от ОУ, считано от минимална сума за револвиране с падеж 20.01.2018г.

Съгласно чл. 85 от Общите условия Договорът се сключва със срок на действие, съвпадащ със срока на валидност на картата (в случая - 3 год.), като след изтичането на този срок се издава нова карта и действието на договора се подновява автоматично за нов период, равен на срока на валидност на новата карта, освен ако преди това Договорът не бъде прекратен. Съгласно чл. 86 от Общите условия. Банката има правото да прекрати Договора без предизвестие при нарушаване от страна на клиента на условията на Договора и Общите условия.

На 10.07.2018 г.. вследствие настъпилата изискуемост на краен падеж на дълга, „Банка ДСК“ ЕАД е пристъпила към принудително събиране на вземането си по съдебен ред, като е подала Заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК срещу кредитополучателя. Образувано е ч. гр. д. № 5008/2018 г. по описа на Районен съд Плевен, по което съдът се е разпоредил да се издадат в полза на „Банка ДСК“ ЕАД Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист за сумите, описани по-горе.

В случай, че приемете, че независимо от клаузата на чл. 86, т. 3, буква б) от Общите условия към Договора за кредит, за прекратяване на последния е необходимо кредитополучателя да бъде уведомен, то моля да приемете, че с

връчване на настоящата искова молба кредитополучателят Г. С. О. е уведомен за прекратяването на Договора за кредит и за изискуемостта на вземането, настъпила е изтичане на срока на Договора на 03.07.2018 г. предвид допуснатото неизпълнение на задължението за погасяване на дължимите минимални суми за револвиране на кредита.

На 15.05.2019 г., по силата на Договор за покупко-продажба на вземания („Договор за цесия”), „Банка ДСК” ЕАД, ни прехвърли пакет от вземания, ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и изтекли лихви. В това число е прехвърлено и вземането, възникнало от сключения между „Банка ДСК“ ЕАД като кредитор и Г. С. О., ЕГН *****, като кредитополучател, Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица от 03.07.2015 г. Горното се потвърждава и от приложеното в заверено копие към настоящата искова молба Извлечение от Приемо-предавателен протокол към Договора за цесия от 15.05.2019 г.

Видно от приложеното в заверено копие към настоящата искова молба потвърждение от „Банка ДСК“ ЕАД до „ОТП Факторинг България” ЕАД за прехвърлянето на вземанията съгласно Договор за цесия от 15.05.2019 г. същият е влязъл в сила и произвел своето действие.

На базата на изрично пълномощно, предоставено ни от “Банка ДСК” ЕАД, са изпратили от името на цедента уведомително писмо за прехвърляне на вземането до кредитополучателя Г. С. О.. Няма пречка цедентът да упълномощи цесионера да уведоми длъжника за цесията, доколкото не се касае за лично и незаменимо действие (в този смисъл Решение № 137 от 02.06.2015 г. по гр. д. № 5759/2014 г. на ВКС, Шгр. о.).

Изпратено е уведомление за цесията до Г. С. О. на адреса, деклариран в Договора за кредит, видно от приложените към настоящата искова молба уведомително писмо с баркод *****, и обратна разписка с баркод *****, (съвпадащ с идентификационния код на пратката, отбелязан върху самото уведомление).

Моли съда, че в случай, че счете, че ответникът не е надлежно уведомен за прехвърлянето на вземането с изпратеното уведомително писмо за прехвърляне на вземането, посочено по-горе, то да приеме, че същият е уведомен за прехвърляне на вземането с връчване на настоящата искова

молба, ведно с приложените към нея писмени доказателства, сред които и самият договор за цесия, писмото - уведомление по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД и пълномощното от цедента за уведомяване на длъжниците за извършената цесия. В този смисъл е и Решение № 123/24.06.2009 г. по т. д. № 12/2009 г. на ВКС, II т. о.

Въз основа на издадените Заповед за изпълнение и изпълнителен лист „Банка ДСК“ АД е образувала изпълнително дело № *** г. по описа на ***, рег. № *** на К***, с район на действие ОС Плевен. На 02.09.2019 г. „ОТП Факторинг България“ ЕАД се е конституирало като вискател по изпълнителното дело. Длъжникът е уведомен по чл.47, ал.1 от ГПК.

Моли съда да се произнесе с решение относно установяване вземането на кредитора по издадената заповед по ч.гр.д.№5008/2018г. на ПлРС. Претендира разноски. С определение от 16.06.2023г. е заличен ищеца, поради заличаването му в ТР и конституиран на осн. чл.227 от ГПКнеговия правопреемник Банка ДСК.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от назначения особен представител на ответника.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, доказателствата по делото и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна :

От приложеното ч.гр.д.№5008/2018г. по описа на ПлРС се установява, ищецът е депозирал в ПлРС заявление срещу ответника за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК. Издадена е заповед за изпълнение за сумите, както следва:

- 537,38лева- главница, ведно със законната лихва върху нея,
- 191,06 лева- заемни такси;
- 243,27 лева - договорна лихва за периода от 20.07.2017г. до 09.07.2018 г.;
- 0,42лв. лихвена надбавка за периода 20.07.2017г. до 09.07.2018г.,
- 25лева- държавна такса;
- 50,00 лева- юрисконсултско възнаграждение;

Вземането произтича от следните обстоятелства: Извлечение от

счетоводните книги на “Банка ДСК” ЕАД от 10.07.2018г.; Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица от 03.07.2015год., сключен между длъжника и кредитора.

Образувано е изпълнително дело № ***Г. на *** ***, с район на действие Окръжен съд гр.Плевен. Въпреки положените усилия *** не е успял да връчи лично поканата за доброволно изпълнение със Заповедта за изпълнение на, а е сторил това чрез залепване. След уведомяване на РС-Плевен от страна на *** за начина на връчване на Заповедта за незабавно изпълнение, РС- Плевен е указал на основание чл. 415 ал. 1 т. 2 на „Банка ДСК“ АД да предяви установителен иск за вземането си срещу длъжника. За банката е възникнал правен интерес от предявяване на настоящия установителен иск в законоустановения едномесечен срок.

За да бъде ангажирана отговорността на длъжник, кредитор следва да докаже в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните елементи от фактическия състав на договорната отговорност на длъжника: 1.) валидно учреденото облигационно правоотношение по силата на договор за стоков кредит; 2.) изпълнение на собствените си задължения – отпускане на процесната сума на кредитополучателя; 3.) размера на претендираните суми, както и 4.) изискуемостта на главното задължение.

В тежест на длъжника е да проведе насрещно доказване по тези факти, както и да докаже възраженията си в отговора, а – при установяване на горното от кредитора – да докаже, че е изпълнил договорните си задължения и погасил задълженията си.

Видно от доказателствата по делото е, че на 03.07.2015г. между „Банка ДСК“ ЕАД като кредитор и ответника, като кредитополучателя е сключен, е отпуснала на Г. О. кредит в размер на 1000лв., със срок на издължаване - 36 месеца от датата на неговото усвояване, с падеж 03.07.2018г. Предоставеният кредит се олихвява с променлив лихвен процент, който към датата на сключване на Договора за кредит е 21,95 % годишно или 0,06%на ден.

Кредитната карта е получена от кредитополучателя Г. С. О. на 14.07.2015 г., видно от приложената към настоящата искова молба Декларация за предаване на банкова карта.

По силата на чл.8 от Договора, Договорът се счита сключен и влиза в сила с подписването му от клиента и упълномощен служител на банката и е

валиден до прекратяването му по някой от начините, предвидени в Общите условия.

В чл.9 от Договора е уговорено, че за издаването и ползването на кредитната карта се заплащат такси съгласно действащата към датата на събиране на съответното плащане Тарифата за лихвите, таксите и комисионите, които "Банка ДСК" ЕАД прилага по извършвани услуги на клиенти (Тарифата).

В чл.1, ал.1 от Договора е уговорено, че кредитната карта се издава и ползва при спазване на Условието за този вид карта и Общите условия по договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит на Банка ДСК, които представляват неразделна част от договора и се приемат с подписването му. ,

В Условието за издаване и обслужване на кредитна карта DSK MaxiCard, подписани от кредитополучателя е уговорено, че при допусната забава се заплаща допълнителна надбавка за забава в размер на 5 процентни пункта , като се начислява такса в размер на 15,00 лева за нереволвиране на определената минимална сума в гратисния период от 15 дни от падежната дата, като срокът на валидност на картата е 3 години.

В Глава IX „Обслужване на кредита“ от Общите условия е уговорено, че клиентът е длъжен да внесе в рамките на гратисния период (15 дни след падежната дата - 20то число на месеца) минимална сума за револвиране.

Съгласно дефиницията, дадена от страните в § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Общите условия, „минимална сума за револвиране“ е определена сума, която кредитополучателят е длъжен да внася ежемесечно в рамките на гратисния период. Тя се изчислява като процент (в случая 3% съгласно Условието за този вид карта) върху натрупаното задължение от лихви, такси и транзакции към падежна дата.

Съгласно чл. 29 от Общите условия, при постъпване на суми за погасяване, усвоената част от кредитния лимит се погасява в следната последователност: дължими минимални суми за револвиране от предходни периоди; лихва, такси; усвоен кредитен лимит чрез транзакции към последна падежна дата; лихва, такси, усвоен кредитен лимит чрез транзакции след последна падежна дата. Кредитният лимит се револвира ежедневно с размера на погасената част от ползвания кредит.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Общите условия, в случай, че в рамките на гратисния период клиентът нереволвира кредита си или револвира със сума по-малка, от минималната сума за револвиране по кредита му се начислява такса за нереволвиране, посочена в Условиата (в случая 15 лв.) и невнесената част започва да се олихвява с лихва, равна на действащия лихвен процент (в случая 21,95% годишно), увеличен с допълнителна надбавка за забава (в случая 5%).

Съгласно чл. 30, ал. 2 от Общите условия правото на ползване на кредита се спира в случай, че четири поредни месеца, считано от месечната падежна дата, кредитът не се револвира или се револвира със суми, по-малки от минималните суми за револвиране, за съответния период.

Съгласно чл. 31 от Общите условия, ако до края на следващия (пети) гратисен период задължението не се погаси, ползването на кредитния лимит се прекратява; Вземането на банката за целия използван кредитен лимит, независимо от начина, по който е Формиран, става изискуемо и започва да се олихвява с лихва, равна на действащия лихвен процент, увеличен с допълнителна надбавка за забава, като банката има право да събира дължимите суми от всички сметки на клиента в банката въз основа на предоставено от него съгласие с подписването на Договора, както ту да пристъпи към принудително събиране на вземанията си по съдебен, ред.

В чл.85, ал.1, Глава XX „Срок на договора. Прекратяване. Срок на валидност на картата“ от Общите условия е уговорено, че договорът се сключва със срок на действие, съвпадащ със срока на валидност на картата, като след изтичане на срока на валидност се издава нова карта и действието на договора се подновява автоматично за нов период (равен на срока на валидност на новата карта), освен ако някоя от страните не го прекрати по някой от начините, посочени в Общите условия.

Изискуемостта на кредита е настъпила на краен падеж- с изтичането на 3 год. срок на валидност на кредитната карта, а оттам и на договора - 03.07.2018 г. /арг. Чл. 86, вр. Чл. 85 от ОУ/.

Нова карта не е издадена на кредитополучателя и договорът за кредит не е бил подновен, с оглед допуснатите от него нарушения на сключения Договор за кредит и ОУ - допусната забава в плащанията на минималната сума за револвиране за период от повече от 5 (пет) месеца, съгласно чл. 30 и

чл. 31 от ОУ, считано от минимална сума за револвиране с падеж 20.01.2018г.

Съгласно чл. 85 от Общите условия Договорът се сключва със срок на действие, съвпадащ със срока на валидност на картата (в случая - 3 год.), като след изтичането на този срок се издава нова карта и действието на договора се подновява автоматично за нов период, равен на срока на валидност на новата карта, освен ако преди това Договорът не бъде прекратен. Съгласно чл. 86 от Общите условия. Банката има правото да прекрати Договора без предизвестие при нарушаване от страна на клиента на условията на Договора и Общите условия.

На 10.07.2018г. вследствие настъпилата изискуемост на краен падеж на дълга, „Банка ДСК“ ЕАД е пристъпила към събиране на вземането си по съдебен ред.

На 15.05.2019г. по силата на Договор за покупко-продажба на вземания („Договор за цесия“), „Банка ДСК“ ЕАД, прехвърля пакет от вземания, ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и изтекли лихви. В това число е прехвърлено и настоящото вземане.

В подкрепа на гореизложеното, прилага писмено потвърждение от цедента Банка ДСК“ ЕАД до „ОТП Факторинг България“ ЕАД за станалото с Договор за покупко- продажба на вземания от 15.05.2019г. прехвърляне на вземанията.

На базата на изрично пълномощно, предоставено от “Банка ДСК“ ЕАД, е изпратена от името на цедента уведомително писмо за прехвърляне на вземането до кредитополучателя. Като доказателство, че уведомлението е достигнало до ответника-кредитополучател прилага копие от Уведомително писмо, ведно с Известия за доставяне-л.40.В този смисъл, длъжникът е надлежно уведомен за прехвърлянето на вземането от досегашния си кредитор (цедент), който е упълномощил за това цесионера. Няма пречка цедентът да упълномощи цесионера да уведоми длъжника за цесията, доколкото не се касае за лично и незаменимо действие. В този смисъл е и практиката на ВКС: Решение № 137 от 02.06.2015 г. по гр. д. № 5759/2014 г. на ВКС, III гр. о.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно – икономическа експертиза, която не е оспорена от страните по делото. В заключението и в съдебно заседание експертът посочва, че кредитът е усвоен, като е дадена

таблица за телгените суми като размер и ден, като и за връщане на сумите, като последното плащане е на 05.07.2017г. ВЛ посочва, че претензираните суми са тези по ИМ. Съдът кредитира заключението на вещото лице, тъй като същото е обосновано, логично и намиращо опора в приложените по делото писмени доказателства.

Процесният договор е потребителски по своя характер, поради което са приложими разпоредбите на ЗПК и ЗЗП. Тази двустранна сделка по своята правна същност е формален договор, тъй като писмената форма е елемент от фактическия състав при сключването му – арг. от чл. 10 от ЗПК вр. чл. 430, ал. 3 от ТЗ; може да бъде реален или консенсуален в зависимост от това дали той се сключва с предаването на паричните средства /реален/, предмет на кредита или с постигането на съгласието за предоставяне на конкретна парична сума /консенсуален/ - арг. от чл. 9, ал. 1 от ЗПК; възмезден, доколкото е уговорена възнаградителна лихва в полза на кредитодателя; двустранен и комутативен.

От предмета на процесния договор, страните и съдържанието на правата и задълженията по него, съдът достига до извода, че е налице договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9 от Закона за потребителския кредит. Договорът е сключен в изискуемата писмена форма по чл. 10, ал. 1 ЗПК, а съдържанието на неговите клаузи са изцяло съобразени със специалната уредба на този вид договори, които са уредени в чл. 11 ЗПК.

В договора се съдържа информация за данните (име, адрес и ЕГН) на кредитополучателя, размер на кредита, брой и размер на месечните вноски, фиксиран годишен лихвен процент, поради което същият отговоря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 5, 6, 7, 9 и 10 ЗПК.

Договорът е съобразен с чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПК, тъй като е наличен погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски.

Съдът намира, че договорът за кредит е с настъпил падеж, поради което са изискуеми задълженията за заплащане на задълженията.

По отношение на договорите за потребителски кредит е налице прието европейско законодателство, доколкото защитата на потребителите е една от целите на Съюза, за изпълнението на която държавите членки са предоставили компетентност. В изпълнение на тази компетентност ЕИО и ЕО

/сега ЕС/ са издали Директива 93/13/ЕИО и Директива 2008/48/ЕО, които са транспонирани в българското законодателство съответно в Закона за защита на потребителите и Закона за потребителския кредит. Чрез тази законодателна уредба е засилена защитата на потребителите и е гарантирана възможността на националните юрисдикции да прилагат служебно правото на Съюза при констатиране на противоречие между договорни клаузи и законодателството на ЕС, доколкото последното се характеризира със самостоятелен нов правопорядък с непосредствена приложимост, имащ примат над правото на отделните държави членки. Това принципно становище е застъпено в множество решения на Съда на Европейския съюз, чиято тълкувателна практика е задължителна спрямо държавите членки и техните граждани.

Извън общата уредба на потребителска закрила, условията, при които следва да се предоставят кредити на потребители, са предмет на специално регулиране от 1.10.2006 год. със Закона за потребителския кредит /отм./, като на този начален етап законодателят е въвел само изисквания за ясно оповестяване на волята на договарящите се, относно икономическата тежест поемана от потребителя, чрез изискването за посочване на годишен процент на разходите като задължителен реквизит на договора и забраната за търсене от потребителя на каквито и да е суми над ясно обозначените разходи.

С нови три алинеи на чл. 19 ЗПК, като са обявени за нищожни уговорки за размер на годишни разходи надхвърлящи пет пъти размера на законната лихва и съответно извършените плащания от потребителите на вноски, определени по прекомерно договорен размер, се приемат за дължимо платени редуцирани по размер задължения. Според нормата на чл.19 от Закона за потребителския кредит годишният процент на разходите изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, възнаграждения от всякакъв вид/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

Действително, до тази законодателна намеса, предоставянето на тази услуга на потребителите не е било регулирано с императивен лимит на възнаграждението на кредитора, но поради злоупотреба с договорната свобода, несъвместима с обществения морал, съдът намира, че като несъвместими с добрите нрави следва да се считат сделки на търговци,

договарящи с потребителите годишен процент на разходите съществено надвишаващи възприетия по-късно горен праг на петкратен размер на законната лихва.

Същевременно, договорната лихва е възнаграждението /печалбата/ на кредитодателя за това, че е предоставил определена сума в заем. За да защити потребителя и за да се избегне неоснователното обогатяване на финансови институции, предоставящи потребителски кредити чрез определяне на висок лихвен процент, законодателят е предвидил същият да е компонента, която се включва при формирането на ГПР и съответно е определил максимален размер на последния. В тази връзка, преценката за противоречие със закона следва да се прави на плоскостта дали сборът на договорната лихва, ведно с другите разходи, не надвишава фиксирания от законодателя максимален размер на ГПР.

От заключението на ВЛ се установява, че в случая, определеният в договора размер на ГПР не надвишава пет пъти размера на законната лихва. Налага се извод, че клаузите за договорна лихва и ГПР са действителни, поради което ответникът дължи и заплащане на възнаградителна лихва.

При това положение, съдът приема, че ответникът не е изпълнил в срок задължението си за връщане на кредита и с поведението си е станал причина ищецът да направи разноси по ч.гр.д. и по настоящето дело, които следва да заплати на ищеца.

Съобразно т. 12 от ТР № 4/2013г., съдът следва да се произнесе и относно разноските в заповедното производство, съобразно изхода на спора, с осъдителен диспозитив. След съответно изчисление, съобразно частта от вземането, която е била основателна към датата на подаване на заявлението и за която е предявена претенция по чл. 422 от ГПК, съдът установи, че дължимият размер на направените в заповедното производство разноси, е сумата от 75лв.

Следва да се присъдят и разноси по настоящето дело, като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ-Наредба за заплащането на правната помощ- чл.25, ал.1-или в размер от 100 до 300лв. В случая, съдът намира, че юрк. възнаграждение, следва да бъде определено в минимален размер от 100лв. Следва да се осъди

ответника да заплати направени разноси в настоящето производство: 423,40лв. за ВЛ, 100лв. юрисконсултско възнаграждение, депозит особен представител 400лв., д.т.125лв. Не са налице условията за редукция на възнаграждението за особен представител, съобразно фактическата и правна сложност на делото и броя на исковите претенции.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422, ал.1 от ГПК, че Г. С. О., ЕГН*****, ДЪЛЖИ на „БАНКА ДСК” АД, гр. София, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, като правоприменник на „ОТП Факторинг България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление гр.София 1000, район ***, бул.“***, ЕИК***, следната суми: 537,38лева- главница, 243,27 лева - договорна лихва за периода от 20.07.2017г. до 09.07.2018г.;0,42лв. лихвена надбавка за периода 05.07.2018г. до 09.07.2018г., 191,06 лева- заемни такси; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 10.07.2018г. до окончателното и изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение №3084/11.07.2018г. по ч.гр.д. №5008/2018г. по описа на ПлРС.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК Г. С. О., ЕГН*****, ДА ЗАПЛАТИ на „БАНКА ДСК” АД, гр. София, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, като правоприменник на „ОТП Факторинг България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление гр.София 1000, район ***, бул.“***, ЕИК***, сумата от 75лв., представляваща разноси за заповедното производство ч.гр.д. №5008/2018г. по описа на ПлРС.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК Г. С. О., ЕГН*****, ДА ЗАПЛАТИ на „БАНКА ДСК” АД, гр. София, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, като правоприменник на „ОТП Факторинг България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление гр.София 1000, район ***, бул.“***, ЕИК***, сумата общо 1048,40лв., представляваща разноси за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, с въззивна жалба.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____